

11.1.2018

KUULUTUS

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus) ei ole myöntänyt 10.1.2018 antamallaan päätöksellä VARELY/4072/2016 luonnonsuojelulain 49 §:n 3 momentin nojalla lupaa merimetsojen häirintään Kristiinankaupungin-Isojoen kalastusalueelle Kristiinankaupungissa.

Päätös pidetään nähtävillä Varsinais-Suomen ELY-keskuksessa osoitteessa Itsenäisyydenaukio 2, 20800 Turku, 15.1. – 21.2.2018 välisenä aikana.

Päätöksen nähtäville asettamisesta ilmoitetaan Virallisessa lehdessä 15.1.2018, Varsinais-Suomen ELY-keskuksen virallisella ilmoitustaululla, sekä Kristiinankaupungin, Närpiön ja Kaskisten kaupunkien virallisilla ilmoitustauluilla.

Päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä ilmoituksen julkaisemisesta Virallisessa lehdessä. Tarkemmat ohjeet muutoksenhausta ovat päätöksen liitteenä olevassa valitusosoituksessa.

Lisätietoja: Ylitarkastaja Ritva Kemppainen, puh. 0295 023 012

UNDANTAGSTILLSTÅND I ENLIGHET MED 49 § 3 MOM. NATURVÅRDSLAGEN OM OFREDANDE AV FREDADE FÅGELARTER

SÖKANDE

Kristinestad-Storå Fiskeområde
c/o Paavo Rantala
Tjärhovsvägen 34 C 4
64100 Kristinestad

ÄRENDE

Avvikande från fridlysningsstadganden om fridlysta arter, anhållan om undantagstillstånd för äggbehandling och skydds jakt på storskarv av underarten *Phalacrocorax carbo sinensis* i Kristinestad-Storå fiskeområde.

ANSÖKAN

Kristinestad-Storå fiskeområde ansöker med stöd av artikel 9 i Europeiska fågeldirektivet 2009/147/EG och naturvårdslagens 49 § 3 momentet om undantagstillstånd för att minska på skadorna orsakade av skarv (*Phalacrocorax carbo sinensis*, herefter skarv) genom behandling av ägg under våren och försommaren under tio år rad från att beslutet vunnit laga kraft och för skydds jakt på sensommaren och hösten under tio år i rad från att beslutet vunnit laga kraft.

Ansökan kompletterade 9.2.2017 enligt följande: Med hänvisning till förvaltningsprocesslagen 586/96 § 31 framställer fiskeområdet en begäran om att beslut, som ger tillstånd för åtgärder verkställs omedelbart. I Finlands förvaltningsplan för skarv (Ympäristöministeriö 2005) konstateras, att skarvpopulationen i Finland redan år 2004 (2 931 häckande par) nått en gynnsam skyddsnivå i enlighet med Naturvårdslagen. Målsättningen med förvaltningen av skarven är att bibehålla denna gynnsamma nivå. Åtgärderna som fiskeområdet ansöker undantagstillstånd för kan inte anses riskera skarvens gynnsamma skyddsnivå. Med beaktan av den allvarliga skada skarven orsakar fiskebestånd och fisket (och med tanke på att skarvens häckningstid börjar om 2-3 månader – 9.2.2017), är ett beslut till sin natur sådant att det bör verkställas omedelbart, oberoende av eventuella besvär. Ett allmänt intresse kräver att verkställigheten av beslutet inte uppskjuts.

Områdesbeskrivningar

Skarv häckade på Girsberget utanför Lappfjärds ås mynning för första gången år 2014 då 119 bon räknades. År 2015 räknades 114 bon, medan år 2016 räknades inga bon på Girsberget (SYKE). Dock har det på Girsberget och flera andra holmar i mynningsområdet funnits 1000 - 3000 skarvar som observerats fiska mynningsområdet hela sommaren.

Enligt sökanden etablerades en ny koloni utanför Kilen i Sideby. Skarvarna häckade på tre holmar: Norrgårdens, Sandkobban och Mellanberget, och totalt räknades 99 bon (SYKE). Den nya kolonin ligger ca. 20 km norr om

Sastmola, därifrån landets största skarvkoloni på mer än 20 000 individer skrämdes bort enligt NTM-centralens beslut. I Kristinestad-Storå fiskeområde ökade antalet ungfåglar betydligt år 2016.

På cirka 600 m avstånd från den nya kolonin ligger musei- och fritidsområdet Kilens hembygdsgård där bedrivs café-, restaurang- och inkvarteringsverksamhet. På hembygdsgården finns en badstrand och bastu. På mindre än 1 km:s avstånd från kolonin finns även fast bosättning. Genom bland annat den starka lukten av skarvspillning som kan upplevas i området och skarvkolonins negativa inverkan på vattenkvaliteten, riskerar kolonins att försämra hembygdsområdets attraktion som ett fritids- eller turistmål samt ha en allvarlig inverkan på den allmänna trivseln hos områdets invånare.

Metoder

1. Äggbehandling i bon i kolonin på holmarna Sandkobban, Norrgården, Mellanberget utanför Kilen; och på Girsberget eller andra holmar som finns inom en radie på 20 km från Lappfjärds ås mynningsområde, men innanför vattendelägarrens gränser, i fall att kolonier etableras där. På Sandkobban, Norrgården och Mellanberget finns största delen av skarvbon på marken och en del bon finns i låga träd. Fiskeområdet bedömer att det är möjligt att behandla ägg som finns i bon i dessa träd. På Girsberget inom Härkmeri vattendelägarlags område finns inga träd. Äggbehandlingen utförs av fiskeområdets medlemsorganisationer, framför allt av Sideby fiskargille, Sideby skifteslag, Härkmeri fiskargille och Härkmeri delägarlag.

I första hand söks om äggoljning och i andra hand om äggprickning. Äggoljningen utförs enligt Danska Naturstyrelsens anvisningar. Eftersom skarvhäckningens starttidpunkt varierar beroende av väderförhållanden, kommer det att regelbundet kontrolleras hur långt skarvarna är med häckningen. Oljningen påbörjas när det först observeras ägg i bon och därefter genomförs oljningen med högst 14 dagars intervaller tills dess att inga nya ägg lagts. På detta sätt försäkras, att äggen som behandlas inte är för välutvecklade och att oljningen således inte orsakar problem ur djurskyddsperspektiv. Det är viktigt att den första behandlingen sker så tidigt som möjligt. Alla ägg i samtliga bon oljas. Det finns ingen orsak till att lämna ett ägg obehandlat per bo. Förekomst av ungar i kolonin skulle på etiska grunder försvåra återbesök för att olja nya ägg (enligt Thomas Bregnballe).

2. Skydds jakt 20.8. - 31.12. (alternativ 1.8. - 31.12.) för hela fiskeområdets vattenområde på sammanlagt högst 1000 individer årligen för tio år i rad från det att beslutet vunnit laga kraft. Jakten bedrivs i jaktföreningarnas inom Kristinestad-Storå fiskeområde. Jakten bedrivs därmed av jakträttsinnehavande medlemmar av jaktföreningarna och inom deras jaktområden under hänsynstagande till övrig fauna och den rekreationssökande allmänheten.

Mark- och vattenägarna har hörts med anledning av ansökan och dessa ger tillstånd för genomförande av de åtgärder som beskrivs i ansökan.

Motiveringar

Tillstånd bör beviljas för äggbehandling enligt försiktighetsprincipen med hänsyn till den allvarliga inverkan skarvkolonier i området kunde ha för

öringstammen. Målsättningen med behandling av ägg är att minska på produktionen av ungar. Genom att begränsa ungproduktionen minskar man på skarvens födointag på området och därmed på den skada skarven orsakar fiskebeståndet och fisket. Inom 20 km:s radie finns även Pjelaxfjärden i Närpes-Kaskö fiskeområde. Kristinestad-Storå fiskeområde stöder därmed starkt Närpes-Kaskö fiskeområdes ansökan om undantagstillstånd för skydds jakt och äggbehandling av kolonin i Pjelaxfjärden.

Äggoljning är en effektiv metod för att begränsa produktionen av ungar utan att provocera de vuxna att genast överge kolonin och etablera nya kolonier. I studien av Brengballe & Sterup (2011) visar resultaten, att 85 % av paren fortsatte ruva de oljade äggen i flera veckor efter den första oljningen. Inga av de ringmärkta skarvarna (58) observerades flytta till andra kolonier för att häcka. Enligt Brengballe & Nitschke (2015) har den årliga äggoljningen som påbörjades år 2006 bidragit signifikant till att skarvens häckningsframgång minskat i Danmark. Effekten på antalet häckande skarvar ses ofta först efter flera år på grund skarvarna inte börjar häcka tills de är 2-5 år gamla. Antalet häckande par kan minska efter många år av intensiv äggoljning. Minskningen beror på en brist av nya häckande par med ursprung från kolonin efter 2-5 år, eller att individer som genomgått misslyckad häckningen flyttar bort. Enligt Östman m.fl. (2012) kan behandling av ägg ha en positiv effekt på abborrhbeståndet.

En begränsad skydds jakt bör bidra till att reducera de skador skarven orsakar fiskebeståndet och fisket. Skydds jakten kan också leda till att skarvarna flyttar tidigare på hösten (Russel m.fl. 2012), och således minskas skadorna. Andra godtagbara lösningar än skydds jakt och äggbehandling finns inte för att förhindra allvarliga skador orsakade av skarv. Skrämsel sprider skarvarna till nya områden och kan leda till etablering av nya kolonier. Skrämsel utgör därmed inte en godtagbar metod för att förvalta skarvbeståndet.

Forskningresultat över skarvens skadliga inverkan på fiskbestånd och fisket
Enligt sökanden visar vetenskapliga studier i Finland samt i utlandet att skarven orsakar allvarlig skada på fiskbestånd och betydande fångstförluster för fisket. Under häckningssäsongen söker huvuddelen av skarvarna sin föda innanför en 40 km:s radie från kolonierna, men oftast är födosökningen störst innanför en 25 km:s radie.

I Danmark söker sig skarv upp i åar och älvar för att leta efter föda, vilket drabbat de öringsstammarna hårt. På 1980-talet dokumenterades att skarvens predation på havsörings smolt i åar och älvar i Irland var omfattande. I Danmark visar forskningresultaten att enbart skarven förorsakar en mortalitet på cirka 50 % på smolten och minskar lax och öringsvandringen med 50 %. Smoltens överlevnad har av stor betydelse för beståndets storlek och för antalet vuxna individer som vandrar tillbaka för att leka. Forskningresultaten visar en väldigt negativ effekt av skarvens predation på både harr och öring och bestånden minskade och försvann till och med från vissa åar.

Ett växande antal studier visar att abborrhfiskar är speciellt känsliga för skarvpredation. Regionala och tidsmässiga skillnader förekommer i skarvens födointag, t.ex. under yngelproduktionen på tillväxtområden under

sommaren kan abborrens andel av födan uppgå till 90 %. I studien visar resultaten att mest abborrar i storleksklassen 20 och 27 cm blivit föda för skarv. Resultaten föreslår att skarven kan ha en betydande inverkan på storleksfördelningen och medföra en minskning av de storleksklasser fiskare vill fånga. Östman m.fl. (2013) påvisar att skarvens konsumtion av abborre som nått fångstbar storlek utgjorde mer än 20 % av människans fångster. Enligt modeller var fiskets fångstförluster mellan 13 och 34 %. Analyser av spybollar kan leda till en lägre medelstorlek (runt 15 cm) hos skarvens föda än det verkliga värdet. Salmi m.fl. (2015) framlägger bevis på att fiskets fångstförluster i Skärgårdshavet orsakade av skarvpredation var 340 till 420 ton för abborre och 110 till 140 ton för gös år 2010, samt att predationen har en negativ inverkan på fiskets fångstförluster och lönsamhet.

Skarvarna inverkar även negativt på vattenkvaliteten, jordmånen och markökosystemet genom att deras avföring koncentrerar näringsämnen till holmarna där de häckar (Klimaszyk & Rzymiski 2016). Övergödning har visats tillta signifikant på grund av skarvarnas avföring i närheterna av deras koloniholmar (Gagnon 2016).

Lappfjärds å/Storå vattenområde

Cirka 18 km norr om kolonin utanför Kilen ligger Lappfjärds ås mynningsområde. Lappfjärds å/Storå är ett av Finlands få återstående vattenområden med havsöring som reproducerar naturligt och hör därmed till Finlands mest värdefulla åar. Från år 2000 till år 2010 har klassificeringen av havsöring ändrat från mycket hotade till akut hotade. Storå/Lappfjärd ås naturliga öringsbestånd och även det odlade havsöringsbeståndet exceptionellt värdefulla både regionalt sett och i ett riksomfattande perspektiv (Luke).

Enligt den nationella lax- och havsöringsstrategin skall de naturliga bestånden av havsöring återställas genom att begränsa fisket och genom stora investeringar i restaurering av lekområden. Genom den nya lagen samt förordningen om fiske (1.1.2016) begränsas fisket efter havsöring avsevärt. För att uppnå en god status krävs det enligt strategin dessutom att havsöringens genetiska mångfald inte minskar. DNA-studien visar att den vandrade öringen i de nedre delarna av Storå huvudfåra och bifåror skiljer sig från de öringsbestånd som lever lokalt i de övre delarna av vattenområdet (Luke). Utifrån studien gjorde Luke upp en vårdrekommendation för Storå vattenområde där man beaktar öringsbeståndets genetiska variation. Rekommendationen syftar till att styra utplanteringarna och andra vårdåtgärder för öring, så att bestånden hålls livskraftiga, tillräckligt mångsidiga och isolerade i sin egen miljö. Härkmeri delägarlag och Härkmeri fiskargille har planterat ut försträckta havsöringsyngel för 2 000 – 2 500 € per år och detta har pågått nu i mer än tio år. På grund av skarvens predation i området har samfälligheterna skjutit fram utplantering av havsöringen till oktober. Lappfjärds fiskelag har gjort stora ekonomiska investeringar för att förbättra öringens vandrings i Lappfjärds å samt för att restaurera lekområden. Fiskelaget hade även före den nya lagen infört tydliga regler för fisket för att skydda stammen. NTM-centralen i Österbotten har finansierat utplanteringar av 25 000 öringsyngel årligen. Mycket insatser har således gjorts framöver för att bevara och förstärka den viktiga havsöringsstammen i Lapp-

fjärds å/ Storå. Med hänsyn till flertalet studier som visar att skarvens predation på havsöringssmolt är en betydande faktor som inverkar på smoltens överlevnad, utgör skarvens förekomst inom Kristinestad-Storå fiskeområde ett allvarligt hot mot havsöringsbeståndet i Lappfjärds å/Storå. Smolten som vandrar till havet under vårfloppet är inom storleksklassen (18 - 25 cm) som skarv fångar och då de når havet stannar nära kusten under sommaren (Luke). Skarvens predation på havsöringsstammen riskerar att det viktiga arbetet som har gjorts i flera tiotals år och som planeras framöver för att skydda stammen går till spillo. Skarvens bevarandestatus är god och åtgärder för att minska på beståndet inom fiskeområdet, för att förhindra att öringsstammen tar skada, utgör ingen hot mot skarvens bevarandestatus.

Med beaktan av ovannämnda studier (t.ex. Gagnon 2016) bidrar det stora antalet skarvar i området sannolikt till försämrad vattenkvalitet i området. Detta har i sin tur ytterligare omfattande negativa konsekvenser för primärproduktionen, bottenfauna, fisksamhällen och havsöringsstammen.

Fisket i området

I området finns ungefär 50 registrerade kommersiella fiskare. De kommersiellt värdefullaste fiskarterna i området är abborre, sik, gädda och gös. Abborren är en av de vanligaste förekommande samt kommersiellt värdefullaste fiskarterna inom fiskeområdet. Abborren utgör ungefär en tredje del av det kommersiella kustfiskets totalfångster i Österbotten. År 2013 var värdet av det österbottniska kustfiskets totalfångst av rund abborre 523 600 €.

I området finns ett mycket kraftigt fritidsfiske. Det finns närmare 1 600 sommarstugor inom fiskeområdets skärgård, varav en betydande andel uppskattas bedriva fritidsfiske. I området finns en verksam fiskeguide.

Den inre skärgården längs nästan hela fiskeområdets kust utgör ett gynnsamma produktionsområde för abborre och flera vikar är klassade som oerhört gynnsamma produktionsområden för abborren (VELMU 2007-2014). Mot bakgrund av en stor mängd forskningsresultat som påvisar skarvens negativa inverkan på abborrbestånden och abborr- och gösfångstmängder är det skäligt att anta att skarvkolonin utanför Kilen och det stora antalet skarvar utanför Lappfjärds åmyrning orsakar allvarlig skada på abborrbeståndet och dess fiske i område.

UTLÅTANDET OCH GENMÅLEN

12.6.2017 begärda utlåtandet erhöles från Naturresursinstitutet (Luke) 21.6.2017. I begäran om utlåtande begärdes ställningstagande i särskilt frågor, som gällde skarvens nuvarande inverkan på fiskbeståndet och fångsterna; betydelsen kolonin på Girsberget har på havsöringen som förökar sig naturligt i Lappfjärd-Storå samt den inverkan den lokala övergödning som skarven orsakar på havsöringen; skarvens inverkan på lokala förökningsområden för abborre och abborrfångsterna, samt eventuell inverkan av jakt på skarv efter häckningsperioden för att minska skadorna. Utlåtandet skickades till den sökande för genmälen 11.8.2017 och sökanden lämnade sina genmälen 22.8.2017 (*sökandens genmälen skriven med kursiv stil nedanför*).

Konsekvenser för fiskbeståndet

I sitt utlåtande anser Luke bland annat, att skarvens inverkan på fiskbeståndet har utretts såväl längs Östersjöns kust som i sjöar. I flera undersökningar har det gjorts en bedömning, att skarvarna påverkar särskilt abborrbestånden eller -fångsterna. Längs Finlands kust har resultaten varit motstridiga - i en del av undersökningarna har ingen inverkan upptäckts och i andra har en kalkylmässig uppskattning visat att konsekvenserna för fångsterna kan vara betydande. Å andra sidan äter skarvarna vid sidan av de arter som är föremål för fiske även arter som konkurrerar med dem. Dessutom täcker diverse kompenserande processer och variation i mortalitet fångstens konsekvenser för fiskbeståndet.

Övegård (2017) visar att skarven kan orsaka minskade bestånd och förändra storleksstrukturen bland abborrartade fiskarter. Studien visar, att åtgärder som minskar skarvarnas konsumtion har positiva effekter på fiskbeståndens antal, biomassa och individstorlekar.

Skarvens inverkan på fiskbestånden och fångsterna

Enligt Luke är sik och abborre på kustområdet mellan Sideby och Kristinestad de viktigaste ekonomiskt värdefulla fiskarterna, vilkas mängd och fångster skarven kan påverka. I prover på föda har det bara förekommit sik sporadiskt, säkert delvis på grund av att siken som art föredrar kallt vatten och flyttar sig längre ut till havs under sommaren och målområdena för undersökningarna av födan har funnits i skärgården. På Sideby och Kristinestads vattenområde är skärgårdszonen smal och även sommartid kan vatten som väller upp sänka temperaturen snabbt, vilket kan leda till att områdena där siken och skarven söker föda tidvis kan överlappa varandra.

Havsområdet mellan Sideby och Kristinestad hör till statistikruta 32. Inom statistikrutan är mynningen vid Storå-Lappfjärds å och Tjock åmynning utanför Kristinestad viktiga åmyningar för de fiskar som leker under våren och sommaren. Dessutom finns det enstaka flador och mer skyddade vikar där till exempel gädda och abborre kan föröka sig. Enligt Lukes kartläggningar har gösen bara observerats föröka sig i Stadsfjärden i Kristinestad, där Tjock å mynnar ut. Inom området är den havslekande sikens förökning mycket småskalig utifrån uppgifter.

Abborren är den mest betydande fångstarten för kustfisket i statistikruta 32. Nästan hela 2000-talet har fångsterna legat på 15–34 ton, även om fångsterna under de åren 2015 - 2016 stannade på 10 ton. De årliga variationerna i abborrfångsterna och -bestånden är betydande vid kusten och i synnerhet temperaturförhållandena under somrarna inverkar på hur stora årskullar som föds.

Fiskeområdet vill tillägga att sommarens vattentemperaturer längs kusten ökat under de senaste 10 åren (Luke, skarvseminarium i Vasa 19.5. 2017) och att förhållandena därmed gynnat utvecklingen av starka årsklasser. Fastän förhållandena varit gynnsamma har abborrfångsterna minskat de senaste åren. Det finns inga andra synliga orsaker till de minskade fångsterna än att förekomst av skarv ökat i området.

Enligt Luke hade nätfiske av abborre minskat märkbart under granskningsperioden, vilket delvis också syns i försämrade fångster. Fiskeinsatsen hade särskilt sjunkit från och med 2014 när den var cirka hälften så stor som nivån i början av 2000-talet.

Gösen förekommer i området på gränsen av sitt spridningsområde och den naturliga förökningen kan enbart ske i ett smalt åmynningsområde. En årskull som föds efter en varm sommar kan vara extra stark, men en normal sommar torde förökningen bli begränsad. Fenomenet syns sannolikt också i gösfångsterna i området. Sikfångsterna har minskat längs hela kusten. Faktorer som påverkar siken är bland annat minskad utplantering, problem som sälen orsakar samt eventuellt en minskning av fisket. På grund av förändringarna har fiskets tyngdpunkt övergått från sik till abborre. Gäddfångsterna har legat på ungefär samma nivå och varierat mellan 2,5 och 7,5 ton.

Utifrån det material som finns att tillgå anser Luke att det inte går att lägga fram en bedömning som grundar sig på forskning när det gäller skarvens inverkan på fiskbestånden och fångsterna i havsområdet mellan Sideby och Kristinestad. Det har inte heller samlats in information om det yrkesmässiga fisket per individuell fiskare bl.a. om fångstplatserna och om faktorer som bidragit till att fisket minskat eller lagts ned. Förutom eventuella kvantitativa effekter på fiskbeståndet och fångsterna kan en riklig förekomst av skarv orsaka en annan typ av skador särskilt för yrkesfisket. Man vet att skarvarna jagar i grupp, särskilt om de förekommer i stora mängder inom området, och detta kan påverka fiskstimmens rörelser. När fångstställen ändras och när arbetet för att få en bärande fiskmängd ökar kan det uppkomma extra kostnader för fiskaren. Särskilt i samband med nätfiske som sker i grunda vatten kan fåglarna plocka på fiskar som fastnat i näten, varvid användbarheten av de infångade fiskarna försämras. I samband med detta kan näten skadas. Den totala omfattningen av skadorna och dess ekonomiska betydelse har troligen inte uppskattats. Om antalet häckande och flyttande skarvar håller sig på de senaste årens nivå, återstår eller ökar de eventuella olägenheter som det orsakar. I fångstrapporterna från kommersiella fiskare går det att också rapportera hur många kilo fångst som kastas bort av olika arter samt orsaken till att de kastas bort. Registreringen är osäker bland annat för att anmälningarna sker verbalt, men skador på fångsten orsakade av skarven har i fångstruta 32 registrerats i märkbart mindre utsträckning än sälskador.

Luke har satt med en tabell över yrkesfiskares rapporter över mängden skarvskadad fisk. Med anledning av osäkerheten siffrorna innehåller samt en brist på analys av data kan en jämförelse mellan skarvskadad fisk till mängden fisk som anmälts vara sälskadade inte ge något av värde.

Skador på havsöring orsakade av skarven i Storå

Luke följer upp yngeltätheten för havsöring i Lappfjärds-Storås område varje år. Tätheterna har ökat tydligt under de senaste åren och ligger klart över de långsiktiga medeltalen.

Enligt sökanden berättar tätheten av första åringar ingenting om senare levnadsår eller om predationen i åmynningen. Eftersom det tar havsöringen 3-6 år tills den återvänder för att leka i ån, skulle en inverkan av skarvens predation på smolten märkas i yngeltätheten med en fördröjning. Därmed

kan man med hjälp av senaste årens yngeltäthet inte konkludera att skarven inte har inverkan på havsöringsstammen. Istället kan man tolka de växande yngeltätheterna så att havsöringssmolten sannolikt kommer att öka och bli vanligare i området, därmed med större sannolikhet föda för skarv. Fiskeområdet vill påminna att undantagstillståndet för åtgärder bör ges i förebyggande syfte för att hindra allvarlig skada mot i en utrotningshotad fiskart.

Från Girsberget är det cirka 6 km till åmynningen. Från Norrgården, Sandkobban och Mellanberget är avståndet cirka 25 km. Det ska även noteras att kolonin i Pjälaxfjärden ligger cirka 10 km bort fågelvägen. I ån ligger de bästa yngelproduktionsområdena långt ifrån åmynningen mot inlandet och i den nuvarande situationen anses skarven inte inverka på yngelproduktionen i ån i Storå. I augusti-september efter skarvens häckningsperiod kan den stora mängd flyttfåglar som finns i området och deras matplatser dock temporärt och lokalt överlappa de områden där havsöringar som vandrat ut från ån för sitt första havsår livnär sig. Då är det möjligt att skarvens jakt också drabbar öringen, även om det inte skulle vara en betydande art för näringsändamål. Det är sannolikt på grund av det låga antalet havsöringar och att de därigenom utgör en liten andel av skarvens näring som gör att ingen havsöring har hittats i näringsproverna i Finland. Ett stort hot för havsöringen i Storå utgörs av det fiske som bedrivs i ån och åmynningen.

Enligt sökanden har Luke inte studerat skarvens födointag i närheten av viktiga älvmyrningar för havsöring eller lax i Finland. Det är därmed naturligt att havsöring inte utgjort en stor del av födan. Eftersom det är klart att skarven äter av den fiskart som det finns av i ett område, går det därmed inte att hänvisa till de födostudier som gjorts i Finland. Man bör se till forskning som gjorts i närheten av viktiga älvar för havsöring eller lax i andra Östersjöländer. Detta är den relevanta dokumentationen för att kunna göra en slutsats om skarven inom en radie på 40 km utgör ett hot mot en sårbar vandringsfisk. Den dokumentation som finns över skarvens inverkan på sårbara vandringsfiskar visar att skarven utgör ett allvarligt hot.

Fiskeområdet begär att NTM-centralen beaktar den regionala skarvsamarbetsgruppens förslag på åtgärder, vilken stöder ansökan: "För att minska skarvens predation på havsöringen i Storå/Lappfjärdsås mynning och i ån vidtas förebyggande åtgärder för att förhindra en etablering av kolonier inom en radie av 20 km från mynningsområdet. Vid etablerade kolonier föreslås behandling av ägg för att begränsa populationen. Fördrivning av födosökande fåglar från mynningsområdet föreslås ske med hjälp av skyddsjakt. Utöver detta föreslås jakt som skrämsemetod vid yrkesfiskebragder i pilotsyfte för att utreda metodens effektivitet".

Inverkan av skarven på Girsberget på abborrens förökning i området

På grund av att kusten är öppen i havsområdet mellan Sideby och Storå finns det ont om lämpliga, mycket gynnsamma ställen för abborrar att föröka sig på jämfört med till exempel i Bottenviken. Det är främst fråga om enstaka flador och åmynningar, såsom de utanför Kristinestad och Storå. Enligt undersökningar äter skarven den näring som det finns störst utbud av, men utifrån det material Luke har tillgång till kan man inte bedöma skarvens inverkan på abborrbeståndens tillstånd i området. Skarven torde inte ha någon

inverkan på ynglen i det tidiga skedet, eftersom även ett litet antal moderfiskar kan producera ett stort antal yngel i gynnsamma förhållanden. Man känner till att skarven i huvudsak äter fiskar som är 7–25 cm stora, och den eventuella predationen riktar alltså in sig på abborrar som är två år och äldre.

Den sökande vill framhålla, att i våras publicerades en doktorsavhandling vid Sveriges Lantbruksuniversitet i ämnet. Den visade att skarven äter en så stor del av små och mellanstora abborrar att det efter en tid inte finns fisk som växer tillräckligt stora för att reproducera, och för fisket att ta. Systemet blir mycket känsligt då nyrekryteringen fallerar.

Skarvjakt efter häckningen

I fråga om höstjakt konstaterar Luke att den lokala effekten och varaktigheten av att jaga bort skarvar som jakten har väsentligen skulle vara beroende av om skarvarna som befinner sig i området under jakten är ett lokalt bestånd eller om de är fåglar som migrerar genom området, och om området ifråga samlar flyttande fåglar som söker föda under hela hösten. I Sideby-Kristinestad finns det enligt observationerna både häckande, icke-häckande och flyttande skarvar. När det gäller häckande fåglar kan också effekten av att jaga bort skarvar under en kortvarig jaktinsats effektivt minska eventuella skador på lång sikt, eftersom lokala fåglar som en gång jagats bort mer sällan återvänder till häckningskolonins födoområden under samma höst. Det skulle vara mer arbetsdrygt att upprätthålla en långvarig effekt av att jaga bort skarvar som flyttar efter häckningstiden och jakten skulle eventuellt behöva fortsätta inom ramen för kvoten långt in på hösten. Då man knappt känner till skarvens nuvarande inverkan på fisket i området är det omöjligt att bedöma hur en påbörjad jakt eventuellt inverkar på att minska skadorna.

Enligt sökanden skulle jakten efter häckningsperioden direkt reducera antal skarvar i området och på det viset minska födointaget i området och minska skadan på fiskbestånden. Jakten skulle skötas av medlemmar i områdets jaktföreningar, som planerar och koordinerar jakten för att optimera dess genomförande.

NTM-centralen har haft tillgång till information från Finlands miljöcentral (SYKE) om uppföljningen av skarvstammen i området gällande ansökan.

BESTÄMMELSER SOM BERÖRS AV ANSÖKAN

Storskarven är en fridlyst fågelart. Enligt 39 § i naturvårdslagen är det förbjudet, att avsiktligt döda eller fånga en fridlyst fågelart, ta bon samt ägg och individer i andra utvecklingsstadier, att flytta dem eller att avsiktligt skada dem på något annat sätt, och att avsiktligt störa dem, i synnerhet under förökningstiden, på viktiga rastplatser under flyttningen, eller på platser som annars är viktiga under deras livscykel.

Enligt 49 § i naturvårdslagen kan NTM-centralen ge tillstånd att avvika från förbuden med de motiveringar som anges i artikel 9 i Europeiska unionens fågeldirektiv (2009/147/EG). Fågeldirektivet reglerar skyddet av storskarven, men enligt artikel 9 kan undantag göras från detta, om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning, bl.a. för att förhindra allvarlig skada på fiske och vatten, och för att skydda flora och fauna.

**NTM-CENTRALEN
I EGENTLIGA
FINLANDS
AVGÖRANDE**

NTM-centralen i Egentliga Finland beviljar inte den sökande tillstånd till åtgärderna enligt ansökan (att behandla skarvägg och störa häckningen eller för skydds jakt på sensommaren och hösten).

**MOTIVERING
TILL BESLUTET**

Ansökan uppfyller inte villkoren i artikel 9 i fågeldirektivet och det är inte motiverat att avvika från bestämmelserna i naturvårdslagen och fågeldirektivet för att förhindra allvarliga skada på fiske och vatten, (och för att skydda fauna).

Skarvens inverkan på fiskbeståndet har utretts längs Östersjöns kust och i sjöar. I flera undersökningar har det gjorts en bedömning att skarvarna påverkar särskilt abborrbestånden eller -fångsterna. Längs Finlands kust har resultaten varit motstridiga - i en del av undersökningarna har ingen inverkan upptäckts och i andra har en kalkylmässig uppskattning visat att konsekvenserna för fångsterna kan vara betydande. Å andra sidan åter skarvarna arter som konkurrerar med värdefiska och konsekvenserna av jakten på fiskebeståndet döljs av de kompenserande processerna och variationen i mortalitet. Enligt undersökningar (bland annat Salmi m.fl. 2015, Fisheries Research 164) har det inte påvisats att skarven skulle ha några omfattande allmänna verkningar på fiskbestånden, men under vissa förhållanden och på vissa platser kan den ha skadlig inverkan på särskilt abborren (fångsterna och fiskbarheten).

Enligt Miljöministeriets anvisningsbrev (YM 2016) är det svårt att i praktiken bedöma och påvisa allvarliga skador i enskilda fall. Då kan, genom att beakta den allmänna forskningsinformationen om skarvens näringsvanor samt andra Östersjöländers erfarenheter och praxis, sökandes bevisbörda göras lättare. Detta är nödvändigt särskilt i områden som anses vara viktiga fiske- eller leksträcker som myndigheterna eller de regionala samarbetsgrupperna identifierat eller som framkommit i andra utredningar och på vilka man utifrån uppföljningsuppgifter vet att det förekommer ett stort skarvbestånd. Enligt information från SYKE (om uppföljningen av skarvstammen) häckade skarv på Girsberget för första gången år 2014 då 119 bon räknades. År 2015 räknades 114 bon, medan år 2016 eller år 2017 räknades inga bon. Utanför Kilen i Sideby häckade skarvarna på kolonin Norrgårdens, år 2016 räknades 99 bon och år 2017 180 bon. Enligt sökanden ökade antalet ungfåglar i Kristinestad-Storå fiskeområde betydligt år 2016, och det har på Girsberget och flera andra holmar i mynningsområdet funnits 1000 - 3000 skarvar som observerats fiska mynningsområdet hela sommaren.

Många av studierna finns beskrivna i ansökan. NTM-centralen har vid prövningen tagit hänsyn till den aktuella informationen och de erfarenheter om påverkan av de tillstånden som har beviljat i andra nordiska länder. När man tillämpar de praxis av andra länder, måste man ännu ta hänsyn till nationella rätten med sin rättspraxis, lokala omständigheter och åtgärdernas lämplighet för den aktuella skadesituationen, samt nationella bakgrundsinformation om påverkan av skarv i Finland och erfarenheter av åtgärder och deras påverkan.

Med beaktande av bl.a. färsk forskning uppgifter, informationen om skarvkoloniernas storlek och läge inom området, förutsättningen för upp-

fyllandet av beviljandet av undantagstillstånd enligt EU:s fågeldirektiv, samt lämnade utredningar och utlåtanden om skador vållade av skarvar, anser NTM-centralen, att åtgärderna för att störa skarvarna är inte grundade på Girsberget och Norrgårdens. Skarv har inte häckat i kolonin Girsberget i två åren, och i Norrgårdens - cirka 20 kilometers avstånd från åmynning - finns ännu relativt liten koloni (180 par), som inte enligt värdering av NTM-centralen utgör hot mot nämnda lekområden.

Enligt Luke är det inte möjligt att dra slutsatser om eventuella konsekvenser för fiskbestånden utgående från undersökningar som gjorts på andra platser. Abborren och siken är de ekonomiskt betydelsefulla fiskarterna inom fiskeområde, vars mängd och fångster kan påverkas av skarven. Luke anser, att sikfångsterna har minskat längs hela kusten, beroende på minskad utplantering, problem som sälen orsakar samt eventuellt en minskning av fisket. På grund av förändringarna har fiskets tyngdpunkt övergått från sik till abborre. Abborren är den mest betydande fångstarten för kustfisket i statistikruta 32. Fiskeområdet anser att fastän förhållandena varit gynnsamma har abborrfångsterna minskat de senaste åren och det finns inga andra synliga orsaker till de minskade fångsterna än att förekomst av skarv ökat i området. Enligt Luke har dock nätfiske av abborre minskat märkbart, vilket delvis också syns i försämrade fångster. Fiskeinsatsen hade särskilt sjunkit från och med 2014.

Trots att Luke anser, att det inte går att framlägga en motiverad bedömning av skarvens inverkan på fiskbestånden och fångsterna inom fiskeområde, kan den rikliga förekomsten av skarv orsaka en annan typ av olägenheter särskilt för yrkesfisket (fiskstimmens rörelser, skadade fiskar och näten, som kan leda till extra kostnader för fiskaren). Den sökande lade dock fram inga konkreta exempel på detta, inte heller uppskattningar av skadornas mängd eller värde. Inte heller motivering om skadornas betydelse till lokalt fiske. Fångst som kastats bort på grund av skarv inom det kommersiella fisket inom fångstruta 32 år 2016 var bara 9 kg abborre och 2 kg sik (enligt Luke).

Den sökande har inte heller lagt konkreta bevis om övergödning eller om negativt inverkan av skarvarnas avföring på vattenkvaliteten i området (i två senaste år), inte heller om de lokala omständigheterna i området vilka skulle leda till detta.

NTM-centralen anser att för att förebygga allvarliga olyckor inom området finns det också andra tillfredsställande lösningar. Inom området kan man ännu göra många åtgärder för att förbättra tillståndet för lekområden, skydda utplanteringsverksamhet, och lekområden kan bland annat skyddas från fiske genom att inrätta områden med fiskeförbud. Genom att skrämma skarvar intill fångstredskap och utplanteringsområden kan man hålla skarvarna på längre avstånd och hindra dem från att specialisera sig på fångstredskap, och på så sätt att minska skadorna på fisket och trygga utplanteringsverksamhet.

Vid tillståndsprövningen av detta tillstånd beaktades Närpes-Kaskö fiskeområdes ansökan om undantagslov för störning av storskarv, som riktas delvis till samma område (Lappfjärdås mynning) i den aktuella ansökan. Beslut för ansökan VARELY/3749/2016 har gjort på samma gång för att

kunde ta hänsyn ovan nämnda omständigheterna. NTM-centralen anser att minskningen av kolonistorlek i Storgrynnan är den mest effektiva metoden för att trygga havsöringsmolten från för högt skarvpredation, som är tänkbar trots inte sannolikt hot. Därför beviljades i detta beslut inte tillstånd för Kristinestad-Storö fiskeområde, men beviljades i det andra beslut tillstånd för Närpes-Kaskö fiskeområde att störa skarvarna på Storgrynnan för att skydda det sårbara artbeståndet.

I detalj om prövningen av det enskilda fallet i ljust av anvisningar och forskningresultat

Skarvens häckning eller förekomst i ett område innebär inte automatiskt att det uppkommer betydande skador eller olägenheter i området. Enligt rapporten (6.4.2016) av den av miljöministeriet tillsatta skarvarbetsgruppen har skarven i ljust av forskningen t.ex. ingen storskalig inverkan på fiskbestånden, men effekterna kan vara betydande lokalt. Även den anvisning om behandlingen av undantagstillstånd som gäller skarv som EU-kommissionen har utarbetat betonar att effekterna varierar från fall till fall.

Vid sin beslutsprövning ska NTM-centralen beakta följande omständigheter: Tröskeln för allvarlig skada överskrids på det åtgärdsområde som den sökande framställer; det är möjligt att åstadkomma den önskade effekten med de åtgärder som den sökande föreslår, dvs. att förhindra allvarlig skada i området eller lindra den skada som uppkommer i området i den omfattning att den inte längre kan betraktas som allvarlig; och att det finns inget annat tillfredsställande alternativ för att lösa problemet/förhindra skadan (t.ex. alternativa åtgärder med vilka skadan kan förhindras).

För att verifiera skadan räcker det inte med att det förekommer skarv i området, utan man måste visa att den redan orsakat allvarlig skada i området i fråga eller att risken för allvarlig skada är mycket sannolik. Den sökanden har presenterat forskningresultat över skarvens skadliga inverkan på fiskebestånd och fisket samt på vatten som bevis för allvarlig skada:

Enligt sökanden "I Danmark söker sig skarv upp i åar och älvar för att leta efter föda. I Danmark visar forskningresultaten att enbart skarven förorsakar en mortalitet på cirka 50 % på smolten och minskar lax och öringsvandringen med 50 %. Smoltens överlevnad har av stor betydelse för beståndets storlek och för antalet vuxna individer som vandrar tillbaka för att leka. Forskningresultaten visar en väldigt negativ effekt av skarvens predation på både harr och öring och bestånden minskade och försvann till och med från vissa åar". Enligt sökanden "är Lappfjärds å/Storå ett av Finlands få återstående vattenområden med havsöring som reproducerar naturligt och skarvens förekomst ett allvarligt hot mot havöringsbeståndet i å. Skarvens predation på stammen riskerar att det viktiga arbetet som har gjorts i flera tiotals år och som planeras framöver för att skydda stammen går till spillo. Med hänsyn till flertalet studier som visar att skarvens predation på havsöringssmolt är en betydande faktor som inverkar på smoltens överlevnad, utgör skarvens förekomst inom fiskeområde ett allvarligt hot mot havöringsbeståndet i Lappfjärds å/Storå. Tillstånd bör beviljas enligt för-

siktighetsprincipen med hänsyn till den allvarliga inverkan skarvkolonier i området kunde ha för öringsstammen."

I Finland finns inte ännu bevis att skarvarna nyttjar fisk (speciellt havsöring) i älvar och åar. Enligt Lukes utlåtande ligger de bästa yngelproduktionsområdena långt ifrån åmynningen mot inlandet och i den nuvarande situationen anses skarven inte utgöra så stor hot mot havsöringen i Storå än hot som utgörs av det fiske som bedrivs i ån och åmynningen.

"Ett växande antal studier visar att abborrfiskar är speciellt känsliga för skarvpredation. Resultaten föreslår att skarven kan ha en betydande inverkan på storleksfördelningen och medföra en minskning av de storleksklasser fiskare vill fånga. Östman m.fl. (2013) påvisar att skarvens konsumtion av abborre som nått fångstbar storlek utgjorde mer än 20 % av människans fångster. Enligt modeller var fiskets fångstförluster mellan 13 och 34 %." NMT-centralen anser att i Östman m.fl. (2013) undersöktes två områdena i Sveriges kust, i Karlskrona och Mönsterås skärgården, båda av dem 50 km långa kustområden där häckar 1 500 – 2 000 skarvpar. Enligt modeller uppskattades skarvens föda minska fångsterna mycket olika sätt på olika områdena: i Karlskrona skärgården av värdet 63 000 € (varav > 80 % abborre och gädda, som dominerar fritidsfiske). I Mönsterås uppskattade fångstförluster vara 25 700 € (varav > 95 % flundra). Forskare själv anser att resultaten inte kan tillämpas direkt till andra områden, eftersom till konkurrensen påverkas av lokal fiskbeståndets struktur. Enligt Övegård (2017) beräknades denna direkta konkurrens minska fiskets fångster med mindre än 10 % för alla arter, förutom flundra (> 30 %) och abborre (2-20%). När predationen av mindre fisk inkluderades i beräkningarna minskades fångsterna för abborre med 13-34 %. Därmed konkurrensen mellan skarv och fiske varierade mycket mellan områdena och för olika arter av fisk. Då är det inte möjligt att dra slutsatser om eventuella konsekvenser för fiskbestånden utgående från undersökningar som gjorts på andra platser.

Enligt sökanden "framlägger Salmi m.fl. (2015) bevis på att fiskets fångstförluster i Skärgårdshavet orsakade av skarvpredation var 340 till 420 ton för abborre och 110 till 140 ton för gös år 2010, samt att skarvpredationen har en negativ inverkan på fiskets fångstförluster och lönsamhet.

Den inre skärgården längs nästan hela fiskeområdets kust utgör ett gynnsamma produktionsområde för abborre och flera vikar är klassade som oerhört gynnsamma produktionsområden för abborren (VELMU). Mot bakgrund av en stor mängd forskningsresultat som påvisar skarvens negativa inverkan på abborrbestånden och abborr- och gösfångstmängder anser sökanden att det är skäligt att anta att skarvkolonin utanför Kilen och det stora antalet skarvar utanför Lappfjärds åmynning orsakar allvarlig skada på abborrbeståndet och dess fiske i område.

Enligt den sökande visade Övegård (2017) att skarven äter en så stor del av små och mellanstora abborrar att det efter en tid inte finns fisk som växer tillräckligt stora för att reproducera, och för fisket att ta."

Enligt sitt utlåtande kan Luke inte bedöma skarvens inverkan på abborrbeståndens tillstånd i området. Skarven torde inte ha någon inverkan på yng-

len i det tidiga skedet. Den äter fiskar som är 7–25 cm stora, och den eventuella predationen riktar alltså in sig på abborrar som är två år och äldre.

NTM-centralen vill påpeka, att för att få en övergripande global bild av skarvars påverkan på fisk gjorde Övegård (2017) en litterär sökning efter studier som statistiskt undersökt effekter av skarvpredation. Resultaten visar att skarvars föda varierar mellan områden (så kort som 6 km mellan kolonier) och de byter föda över tid. I sammanfattning anser Övegård att eftersom skarvföda, fiskesamhällen och fiske varierar i tid och rum är påverkan mer eller mindre på olika platser och vid olika tider på året. Den övergripande mängden forskning på skarv beskriver födoval och kvantifierar andelen fisk de tagit från fiskpopulationen i antal eller biomassa. Få studier baseras på uppställningar där man testar en hypotes och undersöker påverkan av predation på de fiskar som inte ätits av skarv, vilket egentligen är vad man vill veta för att identifiera effekten av skarvpredation. Alltså studier som undersöker påverkan på fiskparametrar (fångst per ansträngning, biomassa, antal, storlekar på fisk individer etc.) i relation till skarvabundans. Fördelen med den sortens studier är att man statistiskt kan utvärdera skarvens effekter på fisk, och bortse från andra variabler som kan påverka fisken. För en sådan studie kan man beräkna effekten, eller storleken av påverkan. De mesta undersökningar håller på liten instängd system, såsom lantgårdar, älvar och sjöar, där experimental manipulation med test och kontroll är relativt lätt att använda. Sådana habitat ofta saknas lämpliga refugium för fisk och kan så vara mera känsliga för predation av skarv än andra systemen. Det finns ännu brist på bevis av skador vallade av skarv för vilda fiskpopulation och fiske i öppna vattenområden.

Enligt sökanden säger Östman (m.fl. 2012) att behandling av ägg, som minskar på ungprouktionen kan ha en positiv effekt på abborrbeståndet. NTM-centralen anser att det konkluderas i undersökningen Östman (m.fl. 2012) att respons av abborre dynamik för skarv predation är regional, dvs. att i någonstans kan man se en minskning av abborre medan i andra ställe kan inte ses klart sambandet med skarvpredation. En viktig implikation av fynden i undersökningen är, att vård åtgärder för fiskebestånden och upplösningarna till konflikt mellan skarven och fiske borde vara baserad på lokala förhållandena. Resultaten pekar (inte ställer bevis) till att åtgärder för att minska lokala skarvkolonin kan ha positive effekt på riklighet av lokala abborre bestånden. Emellertid, påverkningarna om minskning av kolonistorlek till lokala fiskesamhällena kan inte förespås, beroende av motstridigheterna i resultat. Med beaktande av de nämnda faktorerna anser NTM-centralen, att åtgärderna för att störa skarvarna är inte grundade på Kristinestad-Kaskö fiskeområdet, för att det finns inte viktiga förökningsområdena för abborre enligt Luke, bara enstaka flador och åmynningar.

Enligt sökanden inverkar skarvarna även negativt på vattenkvaliteten, jordmånen och markecosystemet genom att deras avföring koncentrerar näringsämnen till holmarna där de häckar (Klimaszyk & Rzymiski 2016). Övergödning har visats tillta signifikant på grund av skarvarnas avföring i närheterna av deras koloniholmar (Gagnon 2016). NTM-centralen påpekar att enligt Klimaszyk koncentration av kemikalier i avrinning och grundvatten

beror högt på tätheten av skarvar och hur länge sen kolonin har etablerad (Klimaszyk et al. 2015). Även om strandzonen i närheten av häckningsplatser kan visa växande koncentration av näringen som star till förfogande i häckningsperiod (Kolb et al. 2010; Klimaszyk 2012; Klimaszyk et al. 2014, 2015a), rörelsen av vågar och havsströmmar späder dem ut till ekosystemet till sådana mängden och så att dom inte förorsakar någon biologiska förändringar (Gwiazda et al. 2014). Därmed, biologiska följder av skarvar är mer sannolikt observerade i mindre och grundare vattenområden. NTM-centralen anser att även skarvar koncentrerar näringsämnen till holmarna där de hackar, deras påverkning till balans av näring i Östersjön kan vara positiv enligt Gagnon (2016) med hänsyn till att skarvarna tar bort näringsämnen effektivt från havsvatten. Undersökningen visar att inverkan näringsbelastning av skarv är lättare observerad lokalt i närheten av kolonin (< 100 m). I mer vidsträckt skala (till 5 km) exempelvis skydd från påverkan av vågar var viktigare faktor som ändrar samhällen i grunda vattenområden än skarvkolonin. Eftersom området utanför Kilen i Sideby är öppen vattenområde och kolonin är liten, NTM-centralen anser att det inte är sannolikt att skarvarna vållar allvarliga skador för vatten i området och därför åtgärderna för att störa skarvarna är inte grundade på Norrgårdens.

Jakten efter häckningsperioden skulle enligt sökanden direkt reducera antal skarvar i området och på det viset minska födointaget i området och minska skadan på fiskbestånden. NTM-centralen anser att till exempel i sitt beslut (218-6475-2015: Tillstånd till skydds jakt 17.8. - 31.12., för att förhindra eller minska allvarliga skador för yrkesfisket) konstaterar Länsstyrelsen i Västerbottens län att: "en beviljad skydds jakt inte har någon populationsreglerande effekt på skarven som art och inte heller någon effekt på skarvens generella predationstryck på fiskebestånden. Däremot kan skyddsjakten förväntas ha stor effekt genom att minska allvarliga skador i och omkring fiskeredskap för yrkesfisket". I Sideby-Kristinestad finns det enligt observationerna både häckande, icke-häckande och flyttande skarvar. När det gäller häckande fåglar kan effekten av att jaga bort skarvar under en kortvarig jaktinsats effektivt minska eventuella skador på lång sikt (enligt Luke). Det skulle dock vara mer arbetsdrygt att upprätthålla en långvarig effekt av att jaga bort skarvar som flyttar efter häckningstiden och jakten skulle eventuellt behöva fortsätta inom ramen för kvoten långt in på hösten. Med beaktande av de ovannämnda faktorerna, anser NTM-centralen att det inte är möjligt att åstadkomma den önskade effekten med de åtgärder som den sökande föreslår. Det finns också annat tillfredsställande alternativ för att lösa problemet/förhindra skadan (minskningen av kolonistorlek i Storgrynnan i Närpes-Kaskö fiskeområdet).

Dessutom är naturskyddsområdena emellertid i princip sådana områden där storskarvens häckning borde möjliggöras, vilket även skarvarbetsgruppens rapport och miljöministeriets anvisningsbrev hänvisar till. Enligt Miljöministeriets anvisningsbrev (YM 2016) åtgärder på naturskyddsområden är i regel omöjliga. I synnerhet åtgärder som vidtas under häckningstiden på skärar där fåglarna häckar kan lätt störa också andra sjöfågelbestånd. Sandkobban och Mellanberget hör till privat ägna skyddsområdet YSA103379

Domarkobbanin luonnonsuojelualue 4. Norrgårdens omges av YSA205206 Siipyyn saaristo 1. Också Girsberget hör till privatägna skyddsområden (YSA230647 Lällby, YSA230668 Girsberget 2, YSA202596 Härkmeren kosteikot ja saaristo). Dessa alla ingår till internationellt värdefullt fågelområdet (IBA) Kristinestads södra skärgård och till Natura 2000 nätverket (Kristinestads skärgård, FI0800134 SAC/SPA). Kristinestads skärgård är viktigt som häckningsområde för fåglarna; en del har betydelse också som rastplats under flyttningstidpunkt. Lappfjärdsås mynning hör till Natura 2000 nätverket (Lappfjärds våtmarker, FI0800112 SAC/SPA). Härkmerifjärden (avstånd 1-2 km från mynningsområde) är också internationellt värdefullt födo-, häckning- ja rastplats, rikligt med vattenfåglar och vadarfåglar. NTM-centralen anser, att åtgärder i närhet av dessa områden skulle störa också andra fridlysta fågelbestånd och dessutom vålla konsekvenser för de fåglar som utgör grund för skyddet av områden i nätverket Natura 2000. Det har dock inte skrivit i anhållan, hur man skulle förhindra att deras häckning eller rastplats inte förstörs när man gör åtgärder (t. ex äggbehandling på våren). Skydds jakt på hösten skulle förhindra områdenas funktion som rastplats under flyttningstid.

**TILLÄMPANDE
BESTÄMMELSER**

Naturvårdslagen (1996/1096) 1 §, 5 §, 37 §, 38 §, 39 §, 49 §

Europaparlamentets och rådets direktiv om bevarande av vilda fåglar (2009/147/EG), artiklarna 1,5,9

Förvaltningslagen (2003/434) 62 §

Förvaltningsprocesslagen (1996/586) 31 § 2 mom.

Lag om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (2003/13) 19 §

Statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas avgiftsbelagda prestationer år 2016 (1731/2015)

**SÖKANDE AV
ÄNDRING**

Den som är missnöjd med detta beslut får söka ändring i det genom skriftliga besvär hos Vasa förvaltningsdomstol. Besväransvisning medföljer som bilaga. Mera information om beslutet ges av överinspektör Ritva Kempainen, tfn 0295 023 012.

Beslutet delges genom offentlig delgivning och beslutet informeras i Officiella tidningen, samt på anslagstavlor hos NTM-centralen och hos Kristinestads, Närpes och Kaskö stad. Delfående anses ha skett på den sjunde dagen efter att meddelandet har publicerats i Officiella tidningen. NTM-centralen meddelar den sökande detta publiceringsdatum.

Enhetschef Esko Gustafsson

Överinspektör Ritva Kempainen

BILAGOR

Besväransvisning

BESLUT Sökanden

FÖR KÄNNEDOM Miljöministeriet kirjaamo@ym.fi
Finlands miljöcentral kirjaamo.syke@ymparisto.fi
Forststyrelsen kirjaamo@metsa.fi
NTM-centralen i Södra Österbotten registratur.sodraosterbotten@ely-centralen.fi
Polisinrättningen i Österbotten kirjaamo.pohjanmaa@poliisi.fi
Kristinestads stad kristiinankaupunki@krs.fi
Närpes stad staden@narpes.fi
Kaskö stad info@kaskinen.fi
SLL Pohjanmaan piiri pohjanmaa@sl.fi
Ostrobothnia Australis rf (OA) ralf@wbe.fi oa@oa.fi
Suupohjan Lintutieteellinen Yhdistys ry jukkapekkataivalmaki@gmail.com
ville.yliteevahainen@gmail.com
Sydbottens Natur och Miljö/ Sonja Grönholm Fredrikasvägen 10, 64100
Kristinestad
Intresseföreningen för en levande skärgård r.f. /Lars Skog
lars.skog@netikka.fi

AVGIFT 150 €

BESVÄRSANVISNING

Besvärmyndighet

Den som är missnöjd med detta beslut kan söka ändring hos Vasa förvaltningsdomstol genom skriftligt besvär.

Besvärstid

Besväret ska lämnas in inom 30 dagar från dagen för delfäendet av beslutet. Dagen för delfäendet räknas inte in i besvärstiden. Om sista dagen av besvärstiden är en helgdag, lördag, självständighetsdagen, första maj, julafton eller mid-sommarafton förlängs besvärstiden till följande vardag.

Vid en offentlig delgivning anses delfäendet ha skett den sjunde dagen efter det att meddelandet publicerades i den officiella tidningen.

Besvärsskriftens innehåll och underskrift

I besvärsskriften ska följande uppges:

- * ändringssökandens namn och hemkommun
- * om ändringssökandens talan förs av sökandens lagliga företrädare eller ombud eller om besvärsskriften upprättats av någon annan, ska också dennes namn och hemkommun uppges
- * postadress, telefonnummer och eventuell e-postadress där upplysningar om ärendet kan framföras till ändringssökanden
- * det beslut i vilket ändring söks
- * till vilka delar ändring söks i beslutet och vilka ändringar som yrkas
- * de grunder på vilka ändring yrkas

Ändringssökanden, dennes lagliga företrädare eller ombud ska underteckna besvärsskriften, om inte besvärsskriften tillställs elektroniskt (som telekopier eller via e-post).

Bilagor till besvärsskriften

Till besvärsskriften ska fogas:

- * närings-, trafik- och miljöcentralens beslut, i original eller som kopia
- * utredning över tidpunkten för besvärstidens början
- * de handlingar som ändringssökanden åberopar till stöd för sina yrkanden, om dessa inte redan tidigare har tillställts myndigheten
- * ombudets fullmakt. En advokat och ett allmänt rättsbiträde ska förete fullmakt endast om besvärmyndigheten bestämmer så
- * utredning om ombudets befogenheter om besvärsskriften tillställs elektroniskt

Tillställande av besvärsskriften

Besvärsskriften ska tillställas Vasa förvaltningsdomstols registratorskontor. Besvärsskriften ska vara framme hos myndigheten under tjänstetid senast den sista dagen av besvärstiden. Besvärsskriften kan inlämnas personligen, med bud, per post eller elektroniskt. Om besvärsskriften postas ska det göras i god tid så att den hinner fram till myndigheten under tjänstetid senast den sista dagen av besvärstiden. Om besvärsskriften skickas elektroniskt (som telefax eller per e-post) ska den vara tillgänglig för förvaltningsdomstolen i mottagarapparaten eller datasystemet under tjänstetid senast den sista dagen av besvärstiden.

Rättegångsavgift

En rättegångsavgift på 97 euro uppbärs av den ändringssökande för handläggning av ärendet i förvaltningsdomstolen. I lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer stadgas särskilt om fall där ingen avgift uppbärs.

Kontaktuppgifter till Vasa förvaltningsdomstol:

Postadress: PB 204, 65101 Vasa

Besöksadress: Korsholmsplanaden 43, 4 vån, 65101 Vasa

Telefon: 029 56 42780 (registratorskontoret), 029 56 42611 (växel)

Telefax: 029 56 42760

E-post: vaasa.hao@oikeus.fi

Öppettider: 8.00–16.15

Ansökan om ändring i avgiften som debiterats för beslutet från närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland
En betalningsskyldig som anser att ett fel har begåtts när en offentligrättslig prestation har påförts kan inom sex månader från det avgiften påfördes yrka på rättelse hos närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland.

(offentlig delgivning)